

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CCVIII. — Wydana i rozesłana dnia 20. listopada 1917.

Treść: (№ 446.—448.) 446. Rozporządzenie, dotyczące oznaczenia tych zakładów naukowych, z których ukończeniem połączone są ulgi przy dostarczaniu dowodu szczególnego uzdolnienia dla rozpoczęcia koncesyjonowanych przemysłów budowlanych. — 447. Rozporządzenie o ochronie najmożliwiej w Klatowej i Rokycanach (w Czechach). — 448. Rozporządzenie, w sprawie ustanowienia plac za szycie przy konfekcyonowaniu towarów tkackich na zamówienie zarządu wojskowego.

446.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 10. listopada 1917,

dotyczące oznaczenia tych zakładów naukowych, z których ukończeniem połączone są ulgi przy dostarczeniu dowodu szczególnego uzdolnienia dla rozpoczęcia koncesyjonowanych przemysłów budowlanych.

Na zasadzie § 13., ustęp 3., ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, dotyczącej uregulowania koncesyjonowanych przemysłów budowlanych, rozporządza się:

§ 1.

Rozporządzenie ministeryalne z dnia 14. marca 1912, Dz. u. p. Nr. 58, dotyczące oznaczenia tych zakładów naukowych, z których ukończeniem połączone są ulgi przy dostarczaniu dowodu szczególnego uzdolnienia dla rozpoczęcia koncesyjonowanych przemysłów budowlanych, uzupełnia i zmienia się, jak następuje:

W § 2., ustęp 1., należy po słowach „przy niemieckiej państwowej szkole przemysłowej w Pilźnie“ dodać:

„przy czeskiej państwowej szkole przemysłowej w Pilźnie;“

W § 4., ustęp 1., po słowach „przy szkole zawodowej obróbki drzewa i kamieni w Hallein“ należy dodać:

„przy szkole zawodowej dla kamieniarzy w państwowej szkole przemysłowej w Tryeście;“

W tym samym ustępie § 4. po słowach „przy śląskiej krajowej szkole zawodowej dla przemysłu marmurowego w Frydbergu“ należy dodać:

„przy szkole zawodowej dla kamieniarzy, istniejącej przy szkole rękodzielnictwa budowlanego i artystycznego w Spljcie.“

W § 5., ustęp 1., punkt a), i w § 6., ustęp 1., punkt a), należy zamiast „przy szkole rękodzielnictwa budowlanego i artystycznego w Dzieczynie“ wstawić:

„przy szkole rękodzielnictwa budowlanego i artystycznego, obecnie przy państwowej szkole przemysłowej w Dzieczynie;“

§ 2.

Rozporządzenie to wchodzi zaraz w życie.

Toggenburg wlr.
Homann wlr.

Ćwikliński wlr.
Wieser wlr.

447.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości, Ministra robót publicznych i Ministra spraw wewnętrznych z dnia 14. listopada 1917

o ochronie najmożliwiej w Klatowej i Rokycanach
(w Czechach).

Na zasadzie artykułu 1. rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 26. stycznia 1917. Dz. u. p. Nr. 34. o ochronie najmożliwiej. zarządza się, jak następuje:

(1) Postanowienia powyższego rozporządzenia mają zastosowanie do najmu mieszkań i lokali handlowych w Klatowej i Rokycanach.

(2) Postanowienia tego rozporządzenia obowiązują także przy podwyższeniach stopy procentowej od hipotek, ciężących na wynajętych nieruchomościach, a umówionych po dniu 1. sierpnia 1917, i przy tych podwyższeniach czynszu najmu, które po tym dniu stały się obowiązującymi lub zostały umówione.

(3) Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Toggenburg wlr.

Schauer wlr.

Homann wlr.

448.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 16. listopada 1917,

w sprawie ustanowienia płac za szycie przy konfekcyonowaniu towarów tkackich na zamówienie zarządu wojskowego.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, zarządza Minister handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami z Ministerstwem wojny, co następuje:

§ 1.

Celem ustalenia płac za szycie przy konfekcyonowaniu towarów tkackich (ubrań, bielizny, plecaków itp.) na bezpośrednie lub pośrednie zamówienie zarządu wojskowego ustanawia się komisję w Ministerstwie handlu.

Komisya ta składa się z dwóch zastępców Ministerstwa handlu, z których jeden sprawuje

przewodnictwo, następnie z jednego zastępcy Ministerstwa wojny, jednego zastępcy Ministerstwa obrony krajowej, jednego zastępcy Ministerstwa robót publicznych, jednego zastępcy centralnego inspektoratu przemysłowego i z jednego zastępcy urzędu dla popierania przemysłu we Wiedniu. W końcu z dwóch zastępców pracodawców i z dwóch zastępców robotników, których powołuje Minister handlu w porozumieniu z Ministrem robót publicznych. Komisya ma prawo przybierać do obrad fachowców z głosem doradczym.

§ 2.

Komisya ma na wniosek władzy wojskowej, czyniącej zamówienie, ustanowić najniższe płace, które należy płacić za szycie przy konfekcyonowaniu towarów tkackich; komisya może to uczynić także z urzędu bez takiego wniosku. Przy ustanawianiu najniższych płac należy wziąć pod uwagę jakość pracy, użyte materiały i dodatki, rodzaj przedsiębiorstwa (ruch fabryczny, warsztatowy, robotę domową) oraz sposób pracy (praca ręczna lub maszynowa); następnie należy uwzględnić istniejące każdorazowo miejscowe stosunki życiowe i drożyzniane.

Uchwały komisji zapadają większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący. Ustanowione płace najniższe będą ogłaszane w Dzienniku ustaw państwa.

§ 3.

Pracodawcom, sporządzającym na bezpośrednie lub pośrednie zamówienie zarządu wojskowego przedmioty, dla których ustanowiono płace najniższe, nie wolno począwszy od dnia ogłoszenia tych płac umawiać się ze zatrudnionymi przez siebie osobami o płace, niższe od stóp, odpowiadających płacom najniższym. Jeżeli aż do tego dnia płacono płace niższe, należy je począwszy od tego dnia podwyższyć do wysokości płacy najniższej. Pracodawcy mają postanowienia tego rozporządzenia tudzież stopy płac najniższych podać do wiadomości przez przybycie czytelnego zawsze ogłoszenia w ubikacjach, w których robotnicy pracują albo w których odbywa się wydawanie i przyjmowanie materiałów.

§ 4.

Ustanowione płace najniższe należy wypłacać bez potrącenia osobom, zatrudnionym bezpośrednio przy właściwym wyrobie i konfekcyonowaniu towarów („ostatnia ręka“). W szczególności zakazane jest zniżanie tych płac w drodze potrącenia z tytułu dostarczenia ubikacji, ich opalania i oświetlania, albo z tytułu dostarczania materiałów lub narzędzi. Jeżeli zatrudniona osoba dostarczyła nici

lub innych dodatków, w takim razie podwyższa się płaca najniższa o cenę tych materiałów.

Przepisy tego rozporządzenia nie dotyczą obowiązku do uiszczania opłat na ubezpieczenie w razie choroby lub od nieszczęśliwych wypadków, ciężącego na robotnikach według obowiązujących ustaw.

§ 5.

Jeżeli za roboty, do których stosownie do §§ 2. do 4. mają zastosowanie płace najniższe, płacono dotychczas płace wyższe, to nie wolno tych płac zniżyć ze względu na ustanowione płace najniższe.

§ 6.

Pracodawcy i ich zastępcy, funkcjonaryusze lub inni pełnomocnicy, którzy z zatrudnionymi przez siebie osobami umawiają się o płace niższe (§ 3.) lub niższe płace im wypłacają (§ 4.),

aniżeli to odpowiada stopom ogłoszonych płac najniższych, albo którzy działają wbrew innym przepisom niniejszego rozporządzenia, będą karani przez polityczną władzę powiatową aresztem do trzech miesięcy lub grzywną do 5000 koron. Kary te można nałożyć także obok siebie. Pracodawca odpowiada za grzywny, nałożone na jego organa. Jeżeli przekroczenie popełni przemysłowiec, można nadto, o ile zachodzą wymogi z § 133. b, ustęp 1., lit. a. ustawy przemysłowej, orzec utratę uprawnień przemysłowego.

§ 7.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Schauer wlr.

Czapp wlr.

Homann wlr.

Wieser wlr.

